

vendigt at stille noget større Krav, for at det offentliges Risiko kan blive mindre.

I § 2 er det bestemt, at ved Ydelse af Laan skal Kommunen indgaa med Halvdelen af Risikoen ved Garantien. Ogsaa dette mener jeg er rigtigt. Det er rigtigt, at Kommunen tager sin Del af Risikoen, da man derved har den bedste Garanti for, at offentlig Støtte kun ydes til Byggeri, som er forsvarligt. Som bekendt yder Kommunen nu den fulde Garanti for Laanet, saa der er i Virkeligheden her Tale om en Lempelse for Kommunerne.

I § 3 finder vi de Bestemmelser, der angaar Oprettelsen af en Boligfond under Indenrigsministeriet gennem Udstedelse af Obligationer af Hypotekbanken. Man vil af Motiverne til Lovforslaget se, at det har været under Overvejelse at lade de bestaaende Kreditinstitutioner, altsaa navnlig Hypotekforeningerne, udstede disse Obligationer, altsaa udstede en særlig Serie Obligationer med Statsgaranti, men man har ikke fra Indenrigsministeriets Side ment, at dette var en heldig Løsning. Jeg vil gerne sige, at jeg for mit Vedkommende har haft ikke ringe Sympati for denne Tanke, idet man vilde faa en Kontrol med Byggepriserne af de stedlige Vurderingsmænd, naar det var de bestaaende Hypotekforeninger, der ydede Laan paa Betingelse af, at Staten indgik i Garantien.

Den Paragraf i Lovforslaget, der har været, om jeg saa maa sige, mest delte Meninger om, er § 5. Indenrigsministeren oplyste os om, at adskillige af dem, der var med til Forhandlingerne i Indenrigsministeriet, ønskede, at man her skulde gaa videre, medens vi fra Venstres Side nærede ikke ringe Betænkelighed ved Paragraffen, saaledes som den her foreligger formet. Jeg føjer til, at vi absolut ikke i denne Paragraf ser noget Tilsagn om et Tilskud. Det er kun under ganske særlige Omstændigheder, der kan være Tale om Henstand med Renter og Afdrag eller om Eftergivelse deraf. Jeg er paa den anden Side paa det rene med, at der kan være Tilfælde, hvor det vil være hensigtsmæssigt for Staten ikke straks at skulle overtage en Ejendom, der er ydet Tilskud til, men at kunne give Henstand saaledes at de paagældende maaske senere bedre kan opfylde de Forpligtelser, de er gaaet ind paa.

Under de Forhandlinger, der har været ført, har der ogsaa været noget delte Meninger om, hvorledes det i § 7 omtalte Nævn skulde sammensættes. Jeg maa sige, at jeg har ikke haft saa stor Interesse for disse Drøftelser, idet jeg ikke har nogen stor Tro

til, at der gennem et saadant Nævn kan føres nogen virkelig fuldt ud betryggende Kontrol med Byggepriserne. Jeg tror, at den bedste Kontrol ligger i dette, at der ikke fremtidig ydes Tilskud, thi da vil de paagældende søge at faa Byggeudgifterne saa langt ned som muligt.

Naar vi altsaa fra Venstres Side vedblivende kan gaa med til en Støtte til Boligbyggeriet, uagtet vi naturligvis helst havde ønsket, at dette Byggeri kunde foregaa helt uden offentlig Støtte, er det, fordi vi maa erkende, at de Oplysninger, vi har, viser, at der fremdeles er et uhyggelig stort Antal husvilde. Vi har nylig fra Statistisk Departement faaet Oplysninger, der viser, at Antallet af husvilde ikke i nævneværdig Grad er gaaet ned, ja, endog for Hovedstadens Vedkommende er gaaet op. Ved April Flyttedag 1922 var der 1 635 husvilde Familier i Provinsen, medens der ved Oktober Flyttedag var 1 628, altsaa kun en Nedgang paa 7 Familier, men Antallet af Familiemedlemmer var dog gaaet ned med godt 300. I Hovedstaden derimod er Antallet af husvilde endog steget med 100. Nu ser vi dog af de Oplysninger, vi har faaet, at der er et meget betydeligt Antal Lejligheder under Opførelse. Her i Hovedstaden var der i alt Fald ved Oktober Flyttedag 3 258, saa man tør vel gaa ud fra, at der er sket en ikke uvæsentlig Bedring i de senere Maaneder.

Vi for vort Vedkommende har den Opfattelse, at nogen virkelig Afhjælpning af Bolignøden faar vi ikke, før vi i højere Grad, end Tilfældet har været i de senere Aar, faar de private interesserede i Byggeriet.

I de Oplysninger, jeg her har talt om, de sidste Efterretninger fra Statistisk Departement, er der ogsaa visse Ting, der peger i en glædelig Retning, saaledes dette, at der navnlig for Provinsens Vedkommende viser sig en stigende Tilbøjelighed hos private til at bygge. Vi ser saaledes, at der i Tidsrummet fra Oktober 1921 til Oktober 1922 er opført 2 279 Lejligheder i Provinsen. Af disse har private bygget 1 259, Byggeforeninger 730 og Kommuner 290. Det vil altsaa sige, at de private har bygget ikke ubetydeligt mere end Byggeforeninger og Kommuner tilsammen. Gaar vi blot to Aar tilbage i Tiden, viser det sig, at der i Aaret 1919—20 er bygget 2 662 Lejligheder, men deraf har private kun bygget 944, Byggeforeningerne 952, og Kommunerne 766. Det viser sig altsaa, at for to Aar siden blev der i Provinsen bygget nogenlunde lige meget af private, Bygge-